

OBČINA GORENJA VAS - POLJANE

Poljanska cesta 87, 4224 GORENJA VAS, tel.: 04/51-83-100, faks: 04/51-83-101, E-mail: info@obcina-gvp.si

Številka: 094-001/2015-008

Datum: 1. 10. 2015

OBČINSKEMU SVETU OBČINE GORENJA VAS – POLJANE

Zadeva: **Predlog sklepa o podelitvi priznanj Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2015**

Komisija za priznanja Občine Gorenja vas – Poljane je na podlagi Odloka o priznanjih Občine Gorenja vas – Poljane (Ur. l. RS, št. 12/06) in Javnega razpisa za zbiranje predlogov kandidatov za podelitev priznanj Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2015 (Podblegaške novice, junij 2015) oblikovala sklep o podelitvi priznanj občine za leto 2015, ki ga predlaga občinskemu svetu v dokončno potrditev.

Predlog sklepa:

Občinski svet Občine Gorenja vas – Poljane na predlog Komisije za občinska priznanja in nagrade sprejme sklep, s katerim se priznanja Občine Gorenja vas – Poljane za leto 2015 podelijo naslednjim nagrajencem:

Priznanja občine Gorenja vas – Poljane prejmejo:

- **Stanislav Bizovičar** za dolgoletno uspešno vodenje Krajevne skupnosti Lučine
- **Franc Miklavčič** za izviren odnos do narave in njenih danosti
- **Antonija Oblak** za delo na področju turizma in kulture
- **Klekljarsko društvo Deteljica** za ohranjanje in razvijanje klekljarstva v občini
- **Krajevni odbor Rdečega križa Poljane** za dolgoletno človekoljubno delo

Valentin Bogataj, l.r.
Predsednik komisije

Priloga:

- Utemeljitve predlaganih nagrajencev – 5x

OBČINA GORENJA VAS-POLJANE
Poljanska cesta 87

4224 GORENJA VAS

ZADEVA: Predlog za podelitev PRIZNANJA Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2015

Predlagateljica: Komisija za priznanja Občine Gorenja vas-Poljane

**Predlagani prejemnik: STANISLAV BIZOVIČAR – za dolgoletno uspešno vodenje
Krajevne skupnosti Lučine**

UTEMELJITEV

Stanko Bizovičar je bil rojen leta 1959 v Kranju, živel pa v vasi Zadobje. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Lučinah, v Polhovem Gradcu in v Gorenji vasi, se je izšolal za mizarja ter našel zaposlitev in stanovanje v Ljubljani. Po dvajsetih letih bivanja v Ljubljani ga je navezanost na domače kraje pripeljala nazaj v Poljansko dolino, v Lučine, kjer si je v rojstnem kraju Zadobje 13a ustvaril svoj dom.

Stanko se je takoj po vrnitvi v domači kraj aktivno vključil v njegovo delovanje in kot prva njegova uspešno izvedena naloga je bila postavitve spominskega obeležja zamolčanim žrtvam vojne na pokopališču v Lučinah. V novoustanovljeni Občini Gorenja vas – Poljane so bile v začetku leta 1995 izvedene prve volitve v organe krajevnih skupnosti, na katerih je bil izvoljen za predsednika Krajevne skupnosti Lučine. Predsednik ostaja in vztraja že vseh 20 let. Vsa ta leta obveznosti, ki jih ima v tej funkciji, opravlja zavzeto in požrtvovalno, prevzema tudi številne odgovornosti in naloge, ki mu jih kot predsedniku ne bi bilo treba. Čuti se odgovoren za dobrobit ljudi iz krajev, ki jih zastopa in v tej luči mu ni nikoli ničesar težko storiti. »To je treba narediti za dobro kraja,« pogosto pravi, ko brez pomislekov prevzame novo nalogo ali v telefonskem klicu ob desetih zvečer krajanu obljubi, da se bo oglasil pri njem. To stori, čeprav ve, da bo za to porabil še zadnjo prosto uro ali dve v tistem dnevu. Vedno, kadar ga kdo pokliče, je pripravljen pomagati, če le more. V luči tega njegovega mota, torej »za dobro kraja« je bil en mandat tudi občinski svetnik.

Ne le praktično ves svoj prosti čas, ki ga ima, ko se vrne iz službe v Ljubljani, tudi velik del dopusta porabi za aktivnosti, povezane s krajevno skupnostjo, in to brez slabe volje. Nekaj dni na leto si prihrani za izlete v gore, drugače gre večinoma za razne sestanke v krajevni skupnosti, na občini, na terenu. V preteklosti je veliko časa porabil v skrbi za kakovostnejšo pitno vodo v lučinskem vodovodu, za katero je znano, da pogosto ni najbolj kakovostna in v veliki meri je njegova zasluga, da se vendarle pripravlja projekt za novi vodovod.

Največji del njegovih aktivnosti je sicer povezan z gradnjo, asfaltiranjem in popravili cest, ki so v povprečju v kraju v dobrem stanju. Na splošno se je v teh 20 letih izboljšala infrastruktura v kraju, tako cestna kot druge, ki krajanom omogočajo kakovostnejše življenje. Tako je v veliki meri njegova zasluga, da je bila v Lučinah do konca izpeljana investicija v večnamenski dom z dobro opremljeno kulturno dvorano, v njem je šolarjem in krajanom na voljo telovadnica z zunanjim igriščem. Razširili in obnovili so tudi javno razsvetlavo. Kot predsednik krajevne skupnosti in kot član župnijskega gospodarskega sveta je imel pomembno vlogo tudi pri izgradnji parkirišča proti cerkvi, v zadnjih letih so bili obnovljeni župnišče, cerkev in oporni zid na pokopališču.

Krajevna skupnost pod vodstvom Stanka Bizovičarja odlično sodeluje tudi s krajevnimi društvi oziroma jim nudi oporo ter pomoč, kolikor je v njegovi moči. Vseskozi se Stanko vključuje tudi v priprave za različne prireditve v večnamenskem domu.

OBČINA GORENJA VAS-POLJANE
Poljanska cesta 87

4224 GORENJA VAS

ZADEVA: Predlog za podelitev PRIZNANJA Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2015

Predlagateljica: Komisija za priznanja Občine Gorenja vas-Poljane

Predlagani prejemnik: Franc MIKLAVČIČ - za izviren odnos do narave in njenih danosti

UTEMELJITEV

Franc Miklavčič je bil rojen leta 1955 v Ljubljani. Živi v vasi Dolenja Ravan 2, 4223 Poljane nad Škofjo Loko.

Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval na Malenskem Vrhu in v Poljanah, je obiskoval Poklicno kmetijsko šolo na Turnišču pri Ptuju. Zatem je nekaj let delal na domači kmetiji. Leta 1975 se je zaposlil na Gozdnem gospodarstvu Kranj, Obratu v Škofji Loki kot manipulant odpreme lesa. Zatem je ob delu obiskoval Srednjo gozdarsko šolo v Postojni in že med izobraževanjem delal do leta 1994 na območju Blegoša kot revirni gozdar. Z ustanovitvijo Zavoda za gozdove Slovenije je bil do upokojitve leta 2014 v OE Kranj revirni gozdar za območje Stare Oselice.

Odkar pomni, je bil Franc najtesneje povezan z naravo. Njegova domačija stoji na pobočju Malenskega vrha nasproti mogočnega Blegoša, ki mu je bil zgled bogatega naravnega okolja. Že starši so ga učili spoštljivega odnosa do narave. Spoznaval je, da se ji mora človek prilagajati, spoštovati njeno moč in nepredvidljivost. Znal je opazovati naravo, spremembe v njej, razumeti njene zakonitosti in da se od nje lahko le učimo.

Ne le poklicno, tudi osebno je bil gozd zanj okolje, ki ga je poglobljeno spoznaval in dodajal temu znanju lastne izkušnje. Rezultat teh njegovih spoznanj je knjiga *DREVESA POSEBNEŽI POLJANSKE DOLINE* s podnaslovom Dendrološka dediščina Poljanske doline. Knjiga pomeni prvi in tudi najbolj celovit in popoln pregled stanja drevesne dediščine v Poljanski dolini. V njej Miklavčič predstavlja s kratkimi opisi dreves in rastišč ter nazornimi fotografijami drevesa posebneže, med katerimi je cela vrsta izjemnih dreves. Knjiga je pomemben prispevek predvsem njega in nekaterih sodelavcev k evidentiranju in varovanju naše drevesne dediščine.

Kot gozdarja so Franca Miklavčiča poznali lastniki gozdov daleč naokoli kot enega prvih in odličnih inštruktorjev varnega dela z motorno žago. Zavedal se je, da nove tehnične zmožnosti izkoriščanja gozdov prinašajo tudi nesreče pri delu. Z znanjem, prepričljivo besedo in izkušnjami, ki jim jih je nesebično podajal, je prispeval k varnejšemu delu v naših gozdovih.

Idilična cerkev na pobočju Malenskega vrha ter njena razkošna okolica je cilj vsakoletnih Urekovih pohodov na Goro. Prav Franc Miklavčič je bil poleg športne redakcije Radia Ljubljana ter Športnega društva Marmor Hotavlje njihov pobudnik in predan soorganizator. Na Goro je vodil številne skupine pohodnikov in posameznike, jim predstavljal okoliške hribe in naselja, pripovedoval o preteklosti teh krajev, pripovedoval o zgodovini cerkve, vodil na ogled dreves posebnih in lokalnih znamenitosti. Vse to prostovoljno, z velikim znanjem in z njemu značilno iskricostjo in prepričljivostjo.

Dolgoletna družinska tradicija je tudi lovstvo. Kot član Lovske družine Poljane je skrbel za njeno dobro organiziranost, kot lovec pa predvsem za skrb za divjad, ki jo razume kot del narave in njeno bogastvo.

Franc Miklavčič izpolnjuje čas, ki mu ostane ob rednem delu na domačiji, s proizvodnjo in ponudbo domačih izdelkov v okviru blagovne znamke Babica Jerca in Dedek Jaka – Naravni izdelki iz škofjeloških hribov. Z ženo Mileno sta se v to dejavnost vključila leta 2009. Izkoriščata njegovo bogato znanje in izkušnje o plodovih gozdnega drevja, katera se običajno niso uporabljala v prehrani ljudi. To znanje je Franc pridobil s samoučenjem in opazovanjem narave. V več oblik prehranskih izdelkov vključuje plodove rumenega drena, črnega trna, jerebrike, mokovca, divje jablane, gloga, akacije, bezga. Odkriva in preizkuša načine predelave teh plodov, išče nove okuse in načine uporabe. Ti dosežki so inovativni, sprejeti med uporabniki in prispevajo k pestrosti slovenske kulinarike.

Franc Miklavčič je kljub težkim življenjskim preizkušnjam osebnost, polna energije in dobrega pogleda na življenje. V svojem okolju je priljubljen. Ima enkratno danost opazovanja narave. Bogate izkušnje in spoznanja rad predstavlja vsakomur, ki mu zna in želi prisluhniti.

OBČINA GORENJA VAS-POLJANE
Poljanska cesta 87

4224 GORENJA VAS

ZADEVA: Predlog za podelitev PRIZNANJA Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2015

Predlagateljica: Komisija za priznanja Občine Gorenja vas-Poljane

Predlagana prejemnica: Antonija OBLAK - za delo na področju turizma in kulture

UTEMELJITEV

Antonija Oblak se je rodila 8. maja 1958 v Žirovskem Vrhu pri Mojškrču. Z družino živi v Žirovskem vrhu Sv. Urbana 15, 4224 Gorenja vas.

Osnovno šolo je obiskovala v Žireh. Kot mlado dekle ni želela po osnovni šoli zapustiti rodnega kraja, čeprav so ji vsi priporočali naj se izobrazi za učiteljico. V Žireh se je izučila za prešivalko obutve. Po končanem šolanju je delala v tovarni Alpina Žiri. Navezanost na dom in domače kraje jo spremlja še sedaj.

Pri dvajsetih letih se je poročila z Romanom Oblakom iz Žirovskega Vrha Sv. Urbana. Po rojstvu prve hčerke Lucije je ostala doma in veliko časa posvetila njeni vzgoji, obenem pa skrbela za gospodinjstvo in manjšo kmetijo. Ob tem je vedno našla čas za ustvarjanje in poslikavo različnih lesenih izdelkov. V času zidavi nove hiše, ki sta jo z možem v veliki meri zgradila sama, je povila še drugo hčerko Matejo.

Njeno vsestransko udejstvovanje je prepoznavno po delu v različnih društvih in organizacijah. Kot socialno čuteča ženska je že dolga leta dejavna v Krajevnem odboru Rdečega križa Gorenja vas. V Odboru za ohranitev spomina na zamolčane žrtve druge svetovne vojne v župniji Trata – Gorenja vas sodeluje vsa leta pri organizaciji spominskih svečanosti in izvedbi kulturnega programa. Že drugi mandat je članica župnijskega pastoralnega sveta, tvorno sodeluje z župnijo in rada pomaga pri pripravi in izvedbi dogodkov v njej.

Tončka, kot jo kličejo vsi, ki jo poznajo in sodelujejo z njo, je dejavna članica Društva podeželskih žena Blegoš, je tudi članica njenega upravnega odbora in terenska obveščevalka.

Še posebej aktivna je v Turističnem društvu Žirovski Vrh, kjer je bila en mandat tudi predsednica. Že od leta 1998 piše za njihove tradicionalne prireditve (Praznik žetve na Žirovskem Vrhu, Pohod skozi Zalo in druge) krajše skeče in daljša gledališka besedila, v katerih opisuje kmečko življenje tega območja ter njihove šege in običaje. »Še en dogodek ne mine, pa se že kujejo zamisli za naslednjega«, pravi Tončka.

Svojo igralsko nadarjenost je že v mladosti sproščala v KUD Svoboda Žiri, pevsko pa v manjšem žirovskem ansamblu.

Tončka vsa leta pripravlja scenarije za kulturno – zabavne prireditve Jerbas domačih, ki se odvijajo v predbožičnem času v Poljanah. To ji je v posebno veselje, saj lahko vanje vpleta posebnosti življenja ljudi Poljanske doline.

Njena dela, pisna izražanja, obsegajo poleg navedenega tudi številne recitale za obletnice, govore na pogrebnih svečanostih, priložnostne predstave, vezna besedila prireditev, voščila, pesmi, posvetila in še marsikaj. Njeno življenje je polno zgodb in pripovedi, ki bogatijo in vzpodbujajo tudi njene domače, ki že dejavno nadaljujejo njeno delo in izročilo.

Življenje jo je pogosto preizkušalo in ker ji veliko pomenijo besede podpore in tolažbe, to rada daje tudi drugim. Pogosto se obračajo nanjo za nasvet ali toplo besedo. Prostovoljstvo, pomoč in razumevanje drugih sta njen vsakdan, tako v družini kot širše. Je ponosna babica in skrbna varuška dveh vnukinj in vnuka, njene dneve bogati tudi skrb za cvetje, ki krasi njeno domovanje.

Tončkine vrednote so mir, razumevanje in spoštovanje soljudi. Še posebej ceni tiste, ki v sebi nosijo čut za kulturo, urejenost okolja, domačo besedo, glasbo in likovnost. Sama pravi, da vedno rada spoštuje izkušnje starih in se poslužuje idej mladih. Rada ima lepo obnašanje in urejenost svojega okolja.

Njeno delo in udejstvovanje na omenjenih področjih jo z leti le še bogati, prispeva k prepoznavnosti občine in hkrati vzpodbuja okolico, da sledi njeni zgodbi, ki verjame v srečen konec.

OBČINA GORENJA VAS-POLJANE
Poljanska cesta 87

4224 GORENJA VAS

ZADEVA: Predlog za podelitev PRIZNANJA Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2015

Predlagateljica: Komisija za priznanja Občine Gorenja vas-Poljane

Predlagani prejemnik: **KLEKLJARSKO DRUŠTVO DETELJICA Gorenja vas - za ohranjanje in razvijanje klekljarstva v občini**

UTEMELJITEV

Klekljarsko društvo Deteljica je bilo ustanovljeno leta 2004, torej ima za seboj že celo desetletje bogatega in ustvarjalnega delovanja. Vanj so se vključile klekljarice z območja občine, pridružile pa so se jim še nekatere z območja Škofje Loke.

Tradicija klekljanja v tem delu Poljanske doline pa je mnogo starejša, saj sega vsaj v zadnje obdobje 19. stoletja. Seveda pa je takrat klekljanje predstavljalo nekaj drugega kot danes. Čipke so pomenile skromen, a dodaten vir dohodka. Zlasti v zimskih mesecih so ob punkljih sedele ženske, nobena izjema pa niso bili moški in otroci.

Že kmalu pa se je pokazala potreba po novih znanjih in po organiziranem prenašanju spretnosti klekljanja na širši krog prebivalstva in na mlajšo generacijo. Zato je že leta 1909 bila ustanovljena čipkarska šola. Stoto obletnico tega dogodka je društvo dostojno proslavilo v letu 2009 s pregledno razstavo in prvim srečanjem slovenskih klekljaric. Ob tej priložnosti je tudi izdalo osebno poštno znamko z motivom klekljarice slikarja Iveta Šubica in s priložnostno razglednico z istim motivom.

Tudi v okviru praznovanja 10-letnice organiziranega delovanja v letu 2014 je društvo poleg razstave izdalo osebno poštno znamko in priložnostno razglednico z motivom deteljice, društvenim simbolom.

Čipkarska šola ni delovala neprekinjeno, v novejšem času pa se učenke in tudi učenci seznanjajo s spretnostjo ustvarjanja čipk v okviru klekljarskih krožkov na obeh osnovnih šolah v občini. Društvo pa je poskrbelo za mentorstvo.

Tudi odrasle klekljarice potrebujejo dodatna znanja, kar društvo zagotavlja z organizacijo tečajev in prirejanjem ustvarjalnih delavnic. Začetek organiziranja tečajev sega v leto 1994, torej deset let pred ustanovitvijo društva. Ob obiskih raznovrstnih razstav v Sloveniji in drugod pa si članice širijo obzorje in spoznavajo, da kljub temu, da smo Slovenci ponosni na svojo tradicijo klekljanja, čipke vseeno niso le naša posebnost.

Seveda pa članice društva v smislu promocije klekljanih čipk in kot dokaz lastnega ustvarjanja svoje izdelke redno predstavljajo javnosti v obliki vsakoletnih društvenih razstav, pa tudi ob številnih drugih priložnostih. Sem sodijo gostujoče razstave ob čipkarskem festivalu v Železnikih, klekljarskih dnevih v Žireh, ob prazniku v Šmartnem v Brdih, v Centru

DUO v Škofji Loki, pred leti pa je bilo društvo prisotno na slovensko-bavarski razstavi v mestu Schönsee.

Čipke posameznih članic društva so bile med drugim zastopane pri skupinskih predstavitev slovenskih čipk ob kongresih Mednarodne organizacije za klekljano in šivano čipko (OIDFA) v Lundu na Švedskem, Nottinghamu v Angliji, Pragi na Češkem, Groningenu na Nizozemskem, Kobeju na Japonskem, Caenu v Franciji in v Adelaidu v Avstraliji, pa tudi ob čipkarskih festivalih v Vologdi v Rusiji in v Kiskunhalasu na Madžarskem. Junija 2016, ko bo svetovni kongres v Ljubljani, je predviden obisk dveh avtobusov udeleženk iz raznih dežel v Gorenji vasi.

Članice društva se udeležujejo raznih natečajev in opozarjajo nase s svojimi kvalitetnimi izdelki.

Društvo vseskozi uspešno in ustvarjalno sodeluje z drugimi društvi, še posebej s Klekljarskim društvom Cvetke iz Žirov, v novejšem času pa tudi s Turističnim društvom Gorenja vas.

Redno se vključuje v program Tedna vseživljenjskega učenja v organizaciji Ljudske univerze Škofja Loka. Gre za prikaz klekljanja v obliki mini delavnic za otroke in odrasle.

Pomemben prispevek je društvo dalo k uresničevanju programa Združenja slovenskih klekljaric in se aktivno vključilo v priprave na ustanovitev Slovenske klekljarske zveze, do česar pa žal ni prišlo. Za članice Združenja je organiziralo strokovne ekskurzije v Francujo, v Sansepolcro v Italiji ter v Rottenmann in Purgstal v Avstriji, še več zanimivih ekskurzij pa za svoje članstvo.

V biltenu Združenja je bilo možno prebrati vrsto prispevkov o dogajanju v društvu in o udeležbi članov na raznih prireditvah in strokovnih ekskurzijah.

Društvo je v povezavi s Klekljarskim društvom Cvetke iz Žirov in klekljarsko skupino Murke pri Turističnem društvu Železniki uveljavilo blagovno znamko Čipka dežele Kranjske. Podprlo je tudi prizadevanje za vpis klekljane slovenske čipke v nacionalni register žive kulturne dediščine in je sedaj registrirano kot nosilec te dejavnosti.

Predstavnice društva je redno možno videti ob stojnicah v Gorenji vasi, v Škofji Loki, na Visokem, pa tudi ob številnih drugih priložnostih, kar med drugim dokazuje vpetost društva v dogajanje v ožjem in širšem prostoru.

Društvo uresničuje svoj program ob razumevanju in podpori Občine Gorenja vas – Poljane in njenega župana Milana Čadeža, vseskozi pa tudi na osnovi odličnega sodelovanja z vodstvom Osnovne šole Ivana Tavčarja Gorenja vas.

Od ustanovitve dalje je predsednica društva gospa Francka Klemenčič iz Gorenje vasi. Skupaj s soprogom Borisom sta zaslužna, da je društvo tako uspešno in prepoznavno. Z izjemno požrtvovalnostjo in inovativnostjo organizirata, spodbujata in usmerjata delo klekljaric. Skupaj ohranjajo to tradicionalno dejavnost, ki prispeva k prepoznavnosti naše občine in njenih pridnih ljudi.

ZADEVA: Predlog za podelitev PRIZNANJA Občine Gorenja vas - Poljane za leto 2015

Predlagateljica: Komisija za priznanja Občine Gorenja vas-Poljane

Predlagani prejemnik: **KRAJEVNI ODBOR RDEČEGA KRIŽA POLJANE - za dolgoletno človekoljubno delo**

UTEMELJITEV

Začetki delovanja **Rdečega križa v Poljanah** segajo v trideseta leta prejšnjega stoletja. Na šoli v Poljanah so že leta 1928 ustanovili Podmladek Rdečega križa, ki je bil zelo aktiven. Čeprav šola ni imela šolskega odra, je Podmladek Rdečega križa v letu 1930 pripravil igro »Sirota Jerica«, leta 1931 pa »Kraljico palčkov«. V letu 1935 so pripravili igri »Pogumni Tonček«, 12. maja 1935 pa v počastitev materinskega dne »Jurčka«. Od leta 1935 so prirejali na šoli božičnice ter obdarovali najsiromašnejše otroke s perilom, obleko in obutvijo, vse šolarje pa s pecivom. V letu 1935 so tako obdarovali 40 otrok, naslednje leto 50 otrok, leto 1937 70 otrok, ter leta 1938 že 116 otrok.

Po ustnem izročilu je Rdeči križ v Poljanah nadaljeval svoje delo takoj po končani drugi svetovni vojni, ko je vsesplošno pomanjkanje narekovalo organizirano pomoč. Takrat je Rdeči križ razdeljeval hrano in oblačila najbolj pomoči potrebnim ljudem.

Poljanski aktivisti Rdečega križa so zbirali hrano za revne, pobirali so članarino in prostovoljne prispevke za ljudi v socialni stiski in jim prinašali pomoč v hrani.

Od začetne neformalne pomoči do današnje organiziranosti je bil narejen velik korak, še vedno pa ostaja prva in bistvena naloga, pomoč posamezniku in družinam, ko se najdejo v stiski.

Z družbeno – političnimi spremembami se je tudi ta organizacija prilagodila novim razmeram, krajevni odbor Rdečega križa Poljane je prešel pod okrilje območnega združenja Rdečega križa Škofja Loka, kjer rešujejo primere, ki presegajo delovanje krajevnega odbora.

Skozi obdobje aktivnega delovanja se je Rdeči križ v Poljanah vseskozi držal načela: humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost. Teh sedem osnovnih načel je vedno poudarjenih v njihovem delovanju.

V krajevnem odboru Rdečega križa Poljane je zelo aktivnih 13 prostovoljcev, ki skrbijo za svoja področja in ki vedo, kdo je potreben pomoči. S pravilnim pristopom pomembno soustvarjajo prave oblike pomoči najranljivejšim skupinam prebivalstva in pomagajo številnim posameznikom in družinam. Razrešujejo marsikatero socialno in psihično stisko svojih sokrajanov in negujejo plemenito človeško lastnost, da naj v stiski nihče ne ostane sam.

Zavzemajo se za krajane, ki so se znašli v stiski, ob rojstnih dnevih in godovih organizirajo in obiskujejo starejše, osamljene in onemogle krajane na domu ali v zavodih za starejše.

Krajevni odbor Rdečega križa Poljane že vrsto let organizira zelo dobro obiskano srečanje starejših krajanov, ki se vedno prične s sveto mašo v poljanski cerkvi in nadaljuje z prijetnim druženjem, kulturnim programom in pogostitvijo v kulturnem domu v Poljanah.

Ob lanskih hudih poplavah, ki so prizadele sokrajane v Hotoveljski grapi in v Poljanah so aktivisti Rdečega križa takoj šli med ljudi in pridobivali podatke o škodi pri posameznikih in socialno ogroženih družinah. V sodelovanju s Karitasom so organizirali vso potrebno pomoč prizadetim posameznikom in družinam.

Zadnjih 18 let vodi krajevni odbor Rdečega križa v Poljanah Martina Hrovat. Požrtvovalno delo predsednice in vseh članov odbora je na terenu prepoznavno predvsem po obiskih starejših in osamljenih, po pomoči družinam, otrokom in posameznikom, ki se znajdejo v težkih življenjskih situacijah.

Plemenito delo članov krajevnega odbora Rdečega križa Poljane se kaže v velikem številu prostovoljno opravljenih ur dela in v prevoženih kilometrih pri opravljanju človekoljubnega dela. Kaže se tudi v čutu za sočloveka v stiski. V vseh letih delovanja so prižgali mnogo iskric hvaležnosti v očeh ljudi, potrebnih pomoči in sočutja.